

Fatma Güven

- şiirler -

Yayın Tarihi:

25.5.2006

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Fatma Güven (1964-.....)

Köy ve kentsel yaşamın bileşkesi; kültürler arası zenginliğin varoluşuyla, insanca yaşamın yolunda bir öğrenciyim.Kayseri'nin,Küçükbürüngüz köyünde açmışım gözlerimi.Çok küçük yaşlarda ailenin göçüyle Gaziantep'e yerleşmişiz.İlk,orta ve lise eğitimimi Gaziantep'te tamamladım.Demirci Eğt.Yük.Ökl. nu bitirerek Sınıf Öğretmenliği görevine başladım.Halen sevgiyle mesleğimi yapmaktayım.

(Bir Yürek Vardı)

Bir yürek vardı;
Yaşamın çeliklediği,
Toplumun şekillendirdiği,
Korkuların emzirdiği,
Aynı bedende konaklayan
Seven yüreğin zıddı.
Yüreğinin en ücra köşesinde,
Yedi başlı ejderhanın pençesinde,
Varlık ve yokluğun çizgisinde.
Her ezdiği başın yerine,
Yeni bir baş oluştu.
Bilir ki bu yürek; insanız can.
Ve; sevgiyle ancak güçlenir,
Birbirimize kenetleniriz.
Bir yürek vardı;
Yüreğini ellerine aldı,
Sevgiyi kır çiçeği gibi derip,
Toplayıp içine sardı.

Fatma Güven

Açıkça Konuşuyorum

Yüreğimi açıp tüm çıplaklığıyla,
Önüne koyuyursam,buna şaşma.
Biliyorum, alışmışız insanların,
Sahte maskeler takarak,
Özünde yokken sevgi,
Çıkar uğruna,
Ölebilirim palavralarına.

Hadi,birkez daha düşün.
Birkez daha gözden geçir.
Ne derece dürüst olduğumu.

Sana hak veriyorum,korkularını biliyorum.
Yaşadığımız düzen,
Bizi hep kuşkucu,çıkarıcı,ikiyüzlü,
Sahte bir maske takmaya zorlamış.

Biliyorum ki! !
Özü sevgi dolu olanın,
İhtiyacı yoktur,iki yüzlülüğe, maskeye.
Doğal,içten,dürüst olmak
Yakışır insan olan bizlere.
(6.06.2001)

Fatma Güven

Adı Tarifsiz

Ömrümün hazanı gelirde,
Kapıma dayanırsa birgün,
Tarumar olur da gönül bahçem,
Yıkılır,viran olursa,
Ben senden vazgeçmem,
Sen benden vazgeçer misin?

Eğil kader önümde, diz çök bana.
Sevdiğimin sevdası var bu canda.
Dünya neye yarar olsada Karun,
Ben canımın sevdasıyla Harun'um.
Bir testilik su olmak,
İstemem canan da,
Derya,deniz yüreğimdeki sevda.....

Fatma Güven

Ah Yaşam! ....

Ah yaşam! ....
Ne oyunlar oynarsın sen bana.
Yenilir,yutulur cinsten değil.
Yutturdun kendini bana.
Hadım edilmiş duygular,
Susturulmuş düşünceler.
Doğa çağırır beni,
Bırakıp gideceğim içine.
İnsanlığımızdan çıkacaksak,
Yerin dibine geçsin bütün kurallar.

Fatma Güven

Altı Mayıslar

Kırılan fidanlar gibi
Asılı kaldı boyunlarınız darağacında.
Sevgi,barış, özgürlük şiarıyla
Deniz,Yusuf,Hüseyin neferiydiniz.
Mayıslarda çöker yüreğimize acı.
Ekimlerde yeşile durur her bir düşünce.
Geçmişin ektiği tohumlarla,
Binlerce Deniz,Yusuf,Hüseyin olur,
Uzanırız geleceğe.

Fatma Güven

Ayna

Ben senin aynan.
Bende görürsün sen kendini.
Duygularını,düşüncelerini.
Bana anlatırken beni,
Sen kendini yansıtırsın.
İyi bak,duy,hisset,
Kendini halini.

Mihenk taşı ol,
Kur,kendi iç dünyanı.
Sevdayla yoğur ki kendi hamurunu.
Bakışlarında sevecenliği,
Sözlerinde sevgiyi.
En onulmaz anlarında bile kederini,
Bir türküye dönüştür,
Gör bende kendini.

Fatma Güven

Beklemeler Boşuna

Bir düşler sofrasına oturupta,
Beni sende yaşamaya başlarken,
Sen yoksun sevdam.
Bırakmıştım ellerimi ellerine,
Tükenmiştim gözlerinde.
Uyanmak vakti diyor sancılar.
Zaman anlamsızca akıyor,
Saat kadranında.
Biliyorum beklemeler boşuna,
Sen kendini yaşıyorsun,
Başkasının kollarında.

Fatma Güven

Bekliyorum

Yüreğimde ateş,avuçlarımda umut,
Tüm hücrelerimde,
Yaşam kavgası var.
Şevda yüklüyüm can dost,
Öfke doluyum.
Damlalarını boşaltmaya hazır,
Yağmur damlaları gibi,
Kopacak fırtınayı bekliyorum.

Fatma Güven

Ben Sen Oldum.Ya Sen?

Yüreğim kanıyor!
Ellerimde sıcaklığını,
Kulaklarımda sesini,
Duyumsamamak ihtimaliyle.

Yüreğimdeki,
Pamuk ipliği görünüksü,
Çelik bağ.
Bir hafta,
Bir ay,
Bir yıl değil.
Zaaf,alışkanlık,
İhtiyaçtan değil.
Nicedir insanların unuttuğu,
Gönül kapılarını kapattığı,
Yüreğin kirini,pasını silen,
Ak-pak eden cevheri
Can!
Can diyerek sevmeyi,
Yüreğimde taşıyıp,
Kuşa,çiçeğe,kelebeğe,
Gökteki buluta,börtü böceğe
Kesti her yanım.
Ben sen oldum.
Ya sen?
Ben olabildin mi?

Fatma Güven

Ben Yokum

Gökyüzündeki kayan yıldız gibi,
Yaşamında görünüp-kayboluyorsam,
Gelip-girme dünyama.
Istıraplarım bana yeter.
Arzuların-bencilliklerin ugruna,
Gönül kapımı çalıyorsan,
Boşuna çalma yorulursun.
Ben yokum o kapının ardında.

Fatma Güven

Bir Yürek Vardı..

Bir yürek vardı,
Yaşamın filizlediği,
Emeğin mayaladığı,
Sevginin yoğurduğu.
Yol uzun,yol dikenli,
Açmazlarla dolu,
Kendini koydu koymasına ya;
Tüm çıplaklığıyla gözler önüne,
Ya gelen nasıldı?
Neyle mayalanmış, yoğrulmuştu.
Biliyordu; insan olduğumuzu.
Nice zaaf lar, alışkanlıkların,
Yüreği korkulara dönüştüreceğini.
Umudu olmayanın yarını yok can;
El yordamıyla yollar alınır sa,
Bir anlıklarla avunulursa,
Hele birde kaygan ruh haliyle,
Yürünmek istenirse yaşamda,
Kaybetmelere hazır ol.
Bir yürek vardı;
Sevgiyi aldı ellerine,
Kır çiçekleri derer gibi
Toplayıp aldı içine.

Fatma Güven

Bizde Varız

Dokunduk yaşamın incesinden teline.
Kimimiz dört duvar arasında,
Ocak başında.
Kimimiz fabrikada tezgah başında.
Kimimiz öğretmeye çalışır birşeyler,
Okullarda çocuklara.
Yaşamın yarısında bizleriz.
Uyandığı zaman derin uykusundan,
Bilincimiz.
Deriz; bizde varız bu yaşam kavgasında.

Fatma Güven

Bugün

Bugün; insanların pekte uğramadığı,
Yeşillığın yeni yeni uyandığı,
Kuş seslerinin cıvıdayıp,
Kır çiçeklerinin kokmaya başladığı,
Yağmurun hafiften çiselediği,
Yerlere gittim hasta halimle.
Güneş merhaba diyerek,
Gözlerimin içine doluyor.
Rüzgar hoşgeldin diyerek,
Okşuyor tenimi senin gibi.

Bugün; duvarları sevgi,özlem,gurbet,
Olan bir mekanın; tel örgülerini,
Teker teker söküp yerinden,
Gök kubbeyi çatısı yaptım senin için.
Açıp yüreğimi kucakladım tüm sevgileri,
Bir tek sen yoktun sevdiğim,
Bir tek sen yoktun yanımda.

Fatma Güven

Can

Can diyerek yüreğime bastığım;
Birgün çıkmaz sokaklara,
Yanılıp-yakılırdı saparsa ayakların,
İpini boynuna geçirirse zaafların,
Kapılıp gidersen sevda hayallerine,
Bilki; saman alevidir tuttuğun.
Çıkışı olmayan labirenttir kaçışın.
Dur acele etme!
Bu sana son çağırışım,

Fatma Güven

Can (1)

Sevda masallarıysa bu gidişler
Düşlerden uyanılırsa yaaa
Yürek dayanabilir mi bu acıya
Zor zamanlarda yanımdaysa can
Mutluluğumda doluyorsa yüreğime
Bu masal değil, düş değil
Yaşamımın bir parçasıdır ancak
Bakma sen benim o hüznüme
Hep gülerim yüreğim ağlasa bile
Gözlerimden yüreğime akarsın
Bir taht kurarsın gönlüme
En güzel yeri senin,
Sen bende olursun
Ben sende
Sözlerim yemin kasedir sana,
Yazarım mısra mısra
Gönül sayfama
Tılsımlı sandığın
Sayfaları açarım önüne
Sana beklediğim demeyeceğim
Uzaklarda da olsan
Dokunurum yürek elimle
Ayaklar gelmek ister
Takılır yaşam pranga gibi
Düşer; yürek yolunda gelirim kapına
Amansız sarar bir sanrı,
Düşler yıldız yıldız dolar geceme

Fatma Güven

Canın Sevdası

İçine kayan bir yıldız olurum
Dolarım gizemli ışığımla
Sen bana doğarsın güneşim gibi
Etim etin olur, ruhum ruhun
Nefesim karışır nefesine.
İşlerim ruhuma sevdanı nakış nakış
Çiçekler, çiğdemler açar gözlerimde
Pınarından su olurum, akarım içine
Sarıyorum sevdama can can diye diye
Kalmaz içinde ne tasa, ne keder
Ne mekan, ne de yer
İçim can dışım can, gördüğüm her şeyde
İlgün ilgün eser sevdamın yelleri
Açarım bağrımı doldururum düşümü
Acıyı bal eylerim, uzağı yakın
Ellerine bırakırım sıcaklığımla kendimi
Ben istemem bir mahkum ne de köle
Sevsin ruhunu versin kendi kendine
Olsun yüreğiyle bir sevgi çemberi
Sarsın, versin isteyene.

Fatma Güven

Çanakkale Şehitlerimize Hesap Ver

Aç sineni aç ki, gör halimizi.
Ey! Kaniyla bu toprakları sulayan şehidim.
Senin,geçirmediğin,
Ayak bastırmadığın bu toprakları,
Emanet ettiğin evlatların,
Çanakkale boğazı,
Kendi içinde geçilip,
Vatan toprakları satılmakta.
Yüzüm kara sana,
Mahşer yerinde,
İki elin yakamızda bilirim.
Her gece inlersin,ah edersin,
Gezersin varlığınla.
Kınalı koç gibi kınalanıp,
Kurban sunulduğunda,
İçindeki vatan aşkı,millet sevgisiyle,
Can verdin hiç düşünmeden.
Yüreğim senin kadar sevgi dolu,
Lakin seninkinden daha çok yanmada.
Et,kemik kan tümseklerinde,
Gezerken yüreğime bir yangı düşer.
Alev alev sarar tüm varlığımı.
Ah! Bir çıkar,menfaat uğruna,
Bir avuç insan edindiği mevkiyle
Bir milletin alın terini,emeğini,
Haraç- mezat satmada.
Senin güzel geçmişini emelleri uğruna
Bir paravan gibi kullanmada.
Misak `i Milli ruhunu taşıyan
Vatani,halkı uğruna,
Çanakkale` de canını veren şehit gibi,
Devrim ruhunu taşıyan,
Yedi veren gibi açıp,
Yedi veren karanfil gibi,
Bu günde can verenlerimiz var.
Uyan ey milletim! .....

Fatma Güven

Çiğ

Bir çiğ gibi düşer,
Ömrümün orta yerine..
Vurgun yemiş gibiyim,
Sevda sürgünüyüm bu yerde.
Bir martının telaşında yüreğim,
Dalgalar gibi gel-gitlerdeyim.

Fatma Güven

Çığlık

Alevler sardı dört bir yanımı.
Okyanusun derin suları gibi,
İçin için akmaktayım.
Zamansız çağlayan sular gibi,
Ben kendi bendimi yıkmaktayım.
Ey uslanmaz yürek,
Ey vakitsiz açan çiçek.
Bu ağlayışın, bu çağlayışın,
Ne zaman bitecek.

Fatma Güven

Çıplak ayakla basıp

Çıplak ayakla basıp toprağın bağına,
Ayaklarımı yaktım sıcaklığıyla.
Bir bırakılmışlık kendimi,
Teslim edilmişlik,
O doyulmayan ılıkliğa.
Ben de benzemişim biraz toprağa.
Anladım varlığım suçlu.
Sıcaklığım, içtenliğim! ...
İnan yok yüreğimde bir kötülük.
Baştan çıkarma çabası,
Yada baştan çıkarılmışlık.
Yüreğimden gelen sıcaklığa,
Sarıyorum her şeyi.
Ne yapayım şimdi?
Sorayım mı tanrıya! ....
Neden beni böyle yarattın diye!
Kimi cana can katmak,
Kimi yoldaşa yoldaş olmak,
Dost yüreklere ise dört elle,
Sarılmaktır muradım.

Fatma Güven

Çocuğum

Alışacaksın çocuğum alışacaksın.
Hayatın acımasızlığına,
İnsanların kaşpelığına alışacaksın.
İçin burkularak bakma.
Sende olmayanlara

Hani bir elinden annen
Diğerinden baban tutup
Sana kocaman bir dűnyada
Gezme zevkini tattırmak gibi
Yada tűm dűnyanı param parça eden
Ařađılık insanlardan ۆcűnű almak gibi

Korkma çocuğum ağlama.
Elinden şekerini değil
Tűm benliđini almaya kalkarlar
Seni kendilerine benzetmek isterler
Aldırma; sadece bak gözbebeklerine

Bakma sen onların,
Korkusuz,yiđit görűndüklerine
Sen aktıkça yűrekleri titrer
Korku kaplar tűm benliklerini

Yine de aldırma,gűl geç
Unutma; sen eğilmedikçe
Onlar eğilmek zorunda kalacaklar
Karşında.

30,06,1999
Oğlum Celal'e

Fatma Gűven

Çocukluğu özlem.

Bakıyorum insanlara,
Birbirine düşman.
Yaşam kavgası veriyorlar,
Karınlarını doyurabilmek için.
Bazen birbirlerini kırıyorlar,
Çıkar çelişkilerinden dolayı.

Ama çocuklar hiçte öyle değil.
Yürekleri saf, berrak,
Kötülüklerden uzak.
Büyüklerimiz ders alsın
Onlardan!
İnsanlık adına.

(Mehmet İmdat Uysal, Mart 1980.Arkadaşımızın paylaşmak istediği bir şiiri.)
Fatma Güven

Dilin Kemiği Yok

Dilin kemiği yok,
Gırtlak kırk boğum.
Kendini bilmez olursa insan,
Kırk boğumu hesaplamaz,
Olur dilinin kölesi.
Be hey şaşkın! .....
Kör düğümleri atarsın da,
Açmaya başkasını mı çağırırsın?
Yürek gerek doğru sözü söylemeye.
Dokuz köyden kovulsada,
Onuncu köyde eğlenmeye.
Sanırım bu sözlerim yeter,
Kendi kendini bilmeyene.

Fatma Güven

Dinle Rüzgarın Sesini

Bedenimde eriyen sendin
Ruhuma dolan sevgin
Ne uzaklıklar yıldırıldı,
Ne yalnızlıklar bıktırdı
Gel ey sevgili
Beklemelerdeyim
Kaygılar uçup gitsin sevgiyle
Yıllarca taşıdığın bu yükü
Alsın omuzlarından artık
Ne gün doğumları,
Ne de gün batımları
Ne yanık bir ezan,
Ne de çalan çan sesleri
Tarif edebilir bendeki sevdayı
Dinle esen rüzgarın sesini
Dokunsun tenine
Okyanusun derinliğinde
Bendeki sevdan
Yakamozlar oynaşır
Göz bebeklerimde.

29.04.2006

Fatma Güven

Direnme

Dostun bağına girdim,
Bir haber alayım dedim.
Yıkılmış sırça sarayı neyleyim.
Yıkamazdı ne dağlar,ne düşman,
Dostun bir acı sözü yıkılmış neyleyim.

Yandı,kavruldu yüreği köz oldu.
Diledi yaradandan gör beni diye.
Dediler saflığını koru,
Doğruluktan ayrılma,çağır hu.....
Suya bak,suda göreceksin,
Çiçeğe bak,çiçekte göreceksin,
Çevir yüzünü gökyüzüne,
Bu sırra ereceksin.

Gülselerde aldırma.
Delirmiş deselerde gül geç.
Bir an gelecek ki; dimağın,
Durduğu yerde; O.
Susuz yüreğine serinlik,
Yanan bağrında sönmüş kül.
Çiçek tarlalarıyla bezenmiş dağ başları,
Şüzülüp gelecek ayağına,
Damla damla olacak saf su.

Baktın sığmıyor kabına yüreğin,
Eğdirmeye çabalıyorlar başını,
Korkma; bak gözlerinin içine,
Konuşmana gerek yok.
Nasıl ki; yanıp tutuşur senin yüreğin,
Onlarda da yakacaksın bir ateş.
O ateş ki; seninkinden kat be kat,
Kül edecek yere sermeye yelteneni.

Kibriya ki, kapıları açan,
Yüzleri güldürüp, yüreği serinleten.
Dön yüzünü, dile istediğini,
Dünyaların hazineleride olsa elindeki,
Değiştirilemez yüreğindeki sevgiye! .....

Fatma Güven

Dost

Bilinmeyen zamandan gelen,
Bilinç,beyin,ses,
En küçük hücrene kadar,
Saran atmosfer,
Sevgi enerjisini üreten yüreğim.
Uzat ellerini ellerime,
Umutlarımı sana vereyim.
Çarmıha gerilen İsa gibi,
Kin,nefret,öfke,korku,
Zaaf,alışkanlık,çıkar,riya çivisiyle,
Çivilendik insanlığın çarmihına.
Bu acıdan,
Kurtulamam tek başıma.
Seninle güçlenir,
Sevgiyle varolurum.
Dost ellerini uzat bana.

Fatma Güven

Dumanlı Dağlar

Yol verin de geçem dumanlı dağlar,
Yavrum da benden bir haber umar,
Ses verdim de sesime karışır rüzgar,
Yol verin de geçem dumanlı dağlar,
Kınalı kuzum hasretimden ağlar.

Mor menevşe, nergiz, sümbül açılır,
Benim yüreğime de yaralar açılır,
Koyun kuzu da birbirinden seçilir,
Yol verin de geçem dumanlı dağlar,
Gurbet elde yavrum benim ağlar.

Türlü işler de gelirmiş bu başa,
Söylemeyin halimi kavum, gardaşa,
Yüreğimdeki közüm de döndü bir ataşa,
Yol verin de geçem dumanlı dağlar,
Gurbet elde benim yavrum ağlar.

Fatma Güven

Düet 1

bu sevda hep sürse
ben hep gelsem
gözlerim aramasa başka diyar
ellerin hep orda kalsa
sıcaklığın bende kalsa
bir masal
bir rüya gibi
bilirim düşler asılı kalır
sevda nakışlarında
bilirim feryadım yaşama
ve yaşanmamışlarıma

umutlar yüreğime dolar seninle
yağar yağmur damlaları gibi
imkansızlar elimde dönüşür
bir sihirli değneğe
yaşamım, can katarım ömrüne
umut verir bana sendeki sevgide
can
yanar tutuşur bu yürek
dur dedin
susturdun beni de
son sözü söylemedim daha
neden aşmazsın sevgide
çevrelersin kendini
bir mahkum gibi
esir olma, zevklere
can bir nefeslik canı hissette
ellerine vereyim ruhumu

ruhunu istedim hep
ruhsuz bir sevdaya yelken açmadım
hazlar kervanına gütmedim bedenimi
sen ne zaman açarsan ruhunu
o zaman aldım sendeki sana ait ne varsa

B.Ünver'e saygılarımla

Fatma Güven

Düet 2

kimsin sen
nereden geldin mekanıma
zaman seni getirdi bana
bir hesabı mı vardı benle,yoksa senle
geri döner tekrar başa
yeniden geliriz bulunduğumuz yere
zehir olsa içerim sevgi pınarından
akıl ermez oldu bu sırra

bir çeşme olmak isterdim
erciyes' in koynunda
sadece sevda içsin suyumdan
üstünde bilinmez iki ad kazılı
biri can biri canan
yaşanmış mıydı bu masal
yoksa dillerde mi dolaştı ruhları
tapmak adına mı sunuldu
sunaklık adına can çeşmesi

can tapınak oldu bu sevdaya
sevdayı bilmeyen kem gözlere
görünmez sultanın izniyle

on emir bilirdim eskiden
şimdi bin emir bilirim
sevda dilinden
yandım, yandı bu beden
sevda diliylen
hangi yöndür diye sorsalar her gün
gün batımlarımda
uzandıgın;
tanımsız derim uzandığım yön

B.Ünver'e saygılarımla

Fatma Güven

Düet 3

susar an gelir konuşmaz bu beden
alır başımı giderim sonsuz ufuklara
ben eririm yok olurum cananda

o ha orda, ha burada
özengisinde mihlanmış yüregim
ruh aynası oldu can canda
dün seyistim yolun da
şimdi yollar oldu ellerinde sevdam
bana sorma ruh mu önde
beden mi
bilse yürek çıkmazları
gecenin karanlığında olur mu seninle
ne bir adım önde ne bir adım beride

her çıkmazın bir açarı vardır
yürek aynana bak seslen de
yol gösterir sana git, gidebilirsen

uzanmış buselerin önünde
uzanmaksa bedene
gönül asla gitmez yollara
karlar yağar yollar uzar gider
uzanmamak adına bedene

bir garip duygulardayım
hepsi sarmalandı bedenimde
hem gel der yüreğim hem gelme
korkar oldum ben kendimden
ne ister nereye götürür
bir anlaşılamaz düştüm derde

Düet 1-2-3 'e emeği geçen değerli arkadaşşıma sonsuz sevgi ve saygılarımı sunarım.
B.Ünver'e saygılarımla

Fatma Güven

Dün Gece

Issızlığı bozan ay ışığı
Pencereden içeriye ışık saçıyor.
Baktıkça gökyüzüne
Seni görür gibi oluyorum.
Yanımda hissediyorum,
Ve sonra,
O tatlı hülyadan uyandığımda,
Yaşadığıma kahroluyorum.
(mart 1981 _ Mehmet imdat Uysal arkadaşımızın şiiri)
Dost yüreklere selam olsun.

Fatma Güven

Emeğin Gücü

Yüreklerimize mavzer yarası gibi
İşlerken Mayısların,Ekimlerin havası
Omuzlarımızda emeğimizin yüküyle
Bilinçlerimize kazıdık geçmişin şanını.
Ellerimizde 'barış,emek,özgürlük' şiarıyla
Kadını,erkeği,işçisi,memuru elele.
Alanları doldurduk, dolduracağız dostlar.
1.Mayıs.2006

Fatma Güven

Ey İstanbul! ...

Dünya; ana rahminden doğar gibi,
Doğduğunda mı, nefes alıp vermeye
Başladın ey İstanbul! ...
Zamanın tozlu sayfalarında geriye gidip,
Dokundum ruhunun en ince noktasına.
Kaç tufan geçmiş, kaç insan nesli yaşamış.
Küçükçekmece' nin göl kıyılarında,
Yarımburgaz mağarası; ilk konak yeri insanın.
İlk fikir tohumları Fikirtepe' de mi atıldı acaba?
Hangi hazinelerini koruyordun surlarınla?
Çekiciliğin neydi ki yağmalandın yüzyıllarca.
Dağlardan gemileri yürüttürdün,
Lalezarlara döndürdün bahçelerini.
Sinende gömülü imparatorların varlığı.
Her köşende ayrı medeniyet nefesinin rüzgarı eser.
Kırk iki millet yaşar içinde.
Belleklerimizden yitip kenti; Atlantis'in;
İz düşümü mü yansır görkeminde?
Gecenin koynunda yedi tepenle dans ederken,
Yakamozlar oynar Boğaziçi sularında.
Yedi ejder başı gibi yükselirken gökyüzüne,
Umut ekmeği, yaşamın kırmızı şarabını sunarak,
Bir esriklikler diyarına sürüklercesine,
Milyonlarca insanı barındırırsın bağrında.
Söyle ey İstanbul; seni anlatmak için,
Binlerce destan yazıp; melodinin tınısına nakşederek,
Haykırayım mı sana olan sevdami sonsuzluğa! .....

17.03.2006

Fatma Güven

Gadanı ben alim

Can; gadanı ben alim.
Zamanın ötesine geçip,
Seni bende yaşamak,
Çoşkun akan ırmak,
Baharın meltemi olmak,
Ne güzel.
Uykulardan uyanıp,
Ben, beni görmek,
Gülüşüme sevgini eklemek,
Hüznüme sarılıp,
Sevilerde yaşamak seninle,
Ne güzel.
Can; gadanı ben alim.

gadan: eleminini, kederini, belanı

Fatma Güven

Gecenin Koynunda

Uzanıp dokundum gecenin saçlarına,
Acı, öfkeli, sancılı,
Döllemede aceleyle baharı, rüzgar.
Bulutların dansı vardı, ışıklarıyla;
Renkli halelerle çevriliydi dolunay.
Kendi dilimizce konuşup rüzgarla,
Gümüşi ışınları sarmalayıp,
Ürpermelerle gecenin koynunda,
Arada sessizlik ve karanlığın giziyle
Daldım tatlı bir uykuya,

Fatma Güven

Gecenin Serin Koynunda

Gecenin serin koynunda
Açtım pencerem gibi yüreğimi
Bülbülün nidasını duydum
Yüreğim kıskandı ses verdi.
Bir candı karşımda gülümseyen
İçime huzur verdi
Neden şakır bu serinlikte,
Kimi çağırır gecenin koynuna?
Uzaklarda bir yürek atar bilirim
Ses veririm sesine,yüreğine dolarım
Yaşlarım başımı sımsıcacık göğsüne
Başka şeyler gelmez,
İstemez sadece yürek atışını dinlerim
Bir sevi denizinde yüzeriz dost yüreğiyle
05.05.2006

Fatma Güven

Geleceğiz Dostlar

Erciyes'in yüksek doruğu,
Harran Ovası'nın enginliği,
Anadolu'nun doluluğunda,
Kültürlerin zengin bileşimiyle
Efes'i, Bergama'sı, Kapadokya'sıyla,
Yüzyıllara sığmayan mirasıyla,
Yüreklerimizle geleceğiz dostlar.
Köylümün sofrasında ki aşı,
Yüreğimizde ki sevginin nakışıyla,
İçimizin şefkati, asaletiyle,
Namerde amansız, sevdaya fermansız,
Tuttuğumuz eli bırakmayarak,
Yürüyeceğiz sizlerle dostlar.
15.02.2006

Fatma Güven

Gelemezsin

Uzak bir kentte de olsam,
Yağmur değil, boranda olsa,
Artık düşmüyorsun yüreğime.
Boşuna çabalama, yıkılan viranede,
Çiçekler açmaz, bülbüller ötmez.

Kapanan yüreğimin perdesi,
Artık açıldı bir başka sevdaya.
Bilemezsin, anlayamazsın bu sevdayı.
İnsanlığın onurunu taşır,
Seve seve yüklenirim yükünü

Sen ki, tek kişilik yaşarsın aşkını.
Gel, gör şimdi bende ki beni.
Artık ırmağın sesini alamazsın,
Yüreğimin kaynarında kaynarsam da,
İçimde köpekbalıkları değil,
Yunuslar beslerim.

Artık istesen de serilemezsin kıyılarıma,
İstesen de karışamazsın çığlıklarına,
Sokulamazsın uykularına.
Boşuna çabalama.....

Fatma Güven

Gelen Bir Yolcuyum

Gelen bir yolcuyum,
Kollarına bıraktım kendimi,
Sevda yükünü boşaltayım kucağına,
Sarıp sarmalasin sonsuza.
Hep hüznün sarar seni,
Bırak kendini kollarıma.
Can bedende oldukça,
Nefes gelir kapına.
İnanç,sevgi sarar,
Kapanır yaralar acılar,
Kalem ağlamaz,
Yürek bunu istemeyince,
Sevda kına olmuş,
Yakılır yüreklere,
Eller onun aynası,
Serilir gözler önüne.
Bir dalga gibi gelir,
Geçer esintiler,
Bazen en derinde,
Bazen yüzeye vurur,
Bazen delice eser rüzgar,
Bazen ninni söylemede,
Bazen hüznünlere batar,
Bazen sevinç kuşanır,
Delice yaşar bu yürek seninle.
Ateşin alazı gibi sarar ruhumu,
Varsın bir düşün,bir hayal
Can seninle,
Ben benim içimde bulabilmenin yolunda,
Işık olmanın tilsimini bulurum.
Zenginim çıplak bedenimde.

Fatma Güven

Gelirim

Simdi uzak bir kenttesin
Ve yağmur yağıyorsa
Düşüyorsam yüreğine tane tane

Gelirim, serilirim kıyılarına
Gelirim, karışırım çiğliklerine
Sokulurum derin uykularına
Bak işte akşam oldu
Ve suskundur tüm sokaklar

Cok uzaklarda bir kadın
Yüreğinin perdelerini sımsıkı kapatmıstı
Belki de bu perdelerden bunalmıştı
Karanlığa alışan gözleri
Yüreğinin kaynarında yanıyordu.
Icinde köpekbalıklarının boğulduğu
Bir Kızıldeniz saklıyordu
Kırpıklarının kıyısında
İlk damla ayrıldı buluttan
Sonra ikincisi...Üçüncüsü
İssız sokaklardan, kırmızı kiremitlerden
Toz yükseliyordu

Hangi kaçıs uğultusunu dindirebilir
İcinizdeki mavi karlı ormanın
Hangi çınar
Dallarının kırıldığı yerden inlemez
Sonunda dağalyanı olmuşsa ömrünüzün
O sağnaktan orda kalan
Sargılar sarabilir mi yaralarınızı
O liman yürekte değilse eger
Artık nereye sığınır insan

Bir ırmağın sesini alıp
Gitmek istiyorum
Sevdiğim hoşçakal

Gelirim, serilirim kıyılarına
Gelirim, karışırım çiğliklerine
Sokulurum derin uykularına
Bak işte aksam oldu
Ve suskundur tüm sokaklar..

Fatma Güven

Gelirsin

Kapım çalınıp, açtığında
Aralıktan tebessüm rüzgarı,
Süzülüverir içeri.
Bir ses gelir kulağıma
Fısıldar sevda nağmesini.
Bir sıcaklık sarar tenimi,
Anlarım ki sen geldin.
Yılların özlemi diner,
Yüreğim suskunlaşır sevgiyle.
Karlara erir, ayaz diner,
Gece gümüş rengi ışığa keser
Sarar ısıtırsın beni sevdan ile.

Fatma Güven

Gidenlerin Ardından

Kayarken gökyüzünde bir yıldız,
Yağmur damlaları düşer gönlüme.
Kemanın sesi gibi inler yüreğim.
Ağlamalar, çırpınışlar boşuna,
Gidenler dönüşsüz bir yolda geri gelmez.
Uğurlanışlar sessiz, yaşanmışlar vakur,
Gönüllerde iz bırakışlarla güle güle.

26.04.2006

Ali Ekber ÇİÇEK'in anısına.
(Ölüm; yaşamın bir gerçeği.)

Fatma Güven

Gidiyorum

Sana bırakıyorum kederleri,
Kahredici duyguları,sahte sevgileri.
Aldatmaları ve kahpece ihanetleri.
Bense çevirdim gökyüzünün maviliğine,
Öz benliğimi.
Ara şimdi bulabilir misin?
Bir dokunuşta,bir bakıştaki sevgiyi.
Yuvarlanıp düştüğün an,
En dipteki derinlikten,
Kim tutup çıkaracak elinden seni?
(15.04.2000)

Fatma Güven

Girdap

Girdaplar sardı etrafımı
Bir girdap ki! ...
Atsam adımımı yutuverecek karanlığında.
Bir girdap ki! .....
Kıldan ince bir ip gibi
Gerdiğimde kopuverecek.
Bir girdap ki! ....
Aynı karından doğma,
İnsanların yabancılığını yaşar.
Durmuş seyrediyorum olanları.
Zaman dediğimiz sonsuz gibi görünen,
Anın kenarında,
Hem oyuncu,hem seyirci.....

Fatma Güven

Gökyüzüne Merdiven Kurdum

Gökyüzüne merdiven kurdum
Sonsuzluğa tırmanır bedenimle yüreğim.
Gelen sevgiyi alırım içime
Yansıtırım bir ayna gibi.
Gel gör bendeki seni
Düşlere daldığın an
Gerçeğe dönüşür düşüncelerin
Çocukluğumun bir düşüydü
Şana gönderiyorum merdivenimi
Tırman baharı seyreyle
Kır çiçeklerini der koy yüreğine.
24.05.2006

Fatma Güven

Gönlümün Göçü

Kalkar göçeyler karlı dağlara gönül,
Döner mevlevi,semah dergahına.
Çağlar ırmaklarla sel olur,
Gün vurur erir sulu sepken olur.
Ateşle nara keser,
Yüreğim insanlar arasında.
Ah; ne düzenbazdır,
Şu insan denen varlık;

Fatma Güven

Götür bilinmez ufuklara

Uzak bir yoldan geldim,
Yaslayayım başımı omzuna,
Dindireyim yürek sızımı.
Kuşun kanadına yazayım umutlarımı,
Gece karanlığındaki ayın hüznüne,
Yaslayayım başımı omzuna,
Al götür yüreğimi,
Götür beni bilinmez ufuklara.

Fatma Güven

Gözler

Usun imbiğinden geçer,
Her duygu,
Her düşünce.
Yüreğın aynasıdır gözler.
Hece hece,nakış nakış,
İşlenir bakışlarla sevgi,
Yüreğe.
Dilin başka söylemesin,
Gözlerin başka.
Yoksa! .....
Yakar bedenini de,
Ruhunu da.....

Fatma Güven

Gülümser Gözlerimin İçi

Zaman oyununu oynarken
Bir yürek getirdi bana
Ne sarabilirim,ne ulaşabilirim
Onun için derim
Göz görmeyince gönül katlanırmış
Her acıyı taşır bu yürek
Sitem değil ne sana,
Ne de kendime
Bugün biraz hüzün takıldım
Eser yüreğimin deli rüzgarı.
Hani derim ya hep
Sevgi; karşılıksız,çıkarsızdır.
Vermesini bilirsek,
Sırça sarayı sırçalıktan çıkar,
Şevmenin adı gider,
Özü kalır benliğimizde.
Tüm acı gibi olan sözleri söylesem de
Aldırma sen bana
Yaşama birazda aldırılmaz bakarım,
Bilirim; önemsersem sürekli
Üstüme üstüme gelir,ezmeye kalkar.
O nedenle; meydan okurcasına acıya
Gülümser gözlerimin içi.

Fatma Güven

Güneş Yolculuk

Güneş yolculukta,
Ayın şavkına takılıp,
Yürek birliğı yaparak,
Yürürüz bu yolda.
Sevgi kalkanını kuşanarak,
Karanlığa savaş açarız.
Aydınlıktır yolumuz.
Gel ey yüreğinde;
Sevgi barındıran insan.
İlmek ilmek örelim,
Yaşamın kozasını.
Gülüşünle hayat ver,
Bakışlarınla anlat söyleyeceğini.
Varlığınla kuşat yaşamı.
Benliğinde iyiliğın tohumu,
Yeşert; fidana can verir gibi.

Fatma Güven

Hangisi

Ah! umutsuzluk kervanına kattık mı kendimizi
Bir yar gölgesinde koştuğumuz zamanlarda
Tüketirsek yaşam nefesimizi,
Yanılgılardayız,sarar olur yalnızlık bizi.
İstedğimiz bir nefes midir yanımızdaki.
Uzanan el bilir bazı gerçekleri,
Bilir de,istediklerini veremez.
Söyle o zaman dost yürek,
Koyu karanlığındaki yalnızlığımı seçersin,
Işık olmaya çabalayan yüreği mi?

Fatma Güven

Hasretindeyim

Elim ermez,gözüm görmez,
Canımın canı hasretindeyim.
Sitem değil bu kadere,
Canımın canı hasretindeyim.

Aramızda uzar sıra dağlar,
Hasretin gönlümü dağlar,
Sitem değil bu kadere,
Canımın canı hasretindeyim.

Gül gibi sararır solarım,
Haberin almazsam ona yanarım.
Sitem değil bu kadere
Canımın canı hasretindeyim.

Kismetten ötesi gurbet imiş,
Sensizlik bana ölüm imiş.
Sitem değil bu yaradana
Canımın canı hasretindeyim.

Gül benzim soldugu zaman,
Ecel beni bulduğu zaman,
Sitemim yok yaradana.
Canımın canı hasretindeyim

Fatma Güven

İki Kapı

Doğum ve ölüm; iki kapı.
Sonsuzluktan gelen,sonsuzluğa giden.
Filizlenen bir tohum gibi,
Yaşamaya başlayıp,
Oluruz her birimiz,
Birer yağmur ormanı.
Bir ağaca tutunan sarmaşık gibi,
Birşeylere tutunup,
Uzanmaya çalışırız sonsuzluğa.
Bir tırtıl gibi,
Doğumla örmeye başlarız kozamızı.
Yaşamımızdaki emekle.
Edindiğimiz bilgi,tecrübe ve
Ölümlle kozamızdan çıkarız.
Muhteşem görünüşümüzle.
Son gibi görünen yeni bir başlangıca.

Fatma Güven

İnanç

Korkuyla hükmetmektense,
Sevgiyle boyun eğirim.
Ne cennetin nimetini ister,
Ne cehennemın narıyla yanarım.

Fatma Güven

İnsan

İnsan!

Önce kendi kendisini anlamalı.
Kendine güvenmeli,sevmeli.
Eksiklerinin,zaaflarının,
Korkularının,endişelerinin,
Farkında olmalı.
Kendi kendine dürüst olmalı.

Yaşam bir anlık ve uzun bir yol.
Bazen kendi başımıza,
Kalkamadığımızda sorunun altından,
Bir insan sıcaklığı isteriz.
Dostluğunu,sevgisini,ilgisini.
Biliriz ki; bir sıcak bakış,
Bir güzel söz,bir dokunuş,
Yetiverir acıların dinmesine.

Eğer istiyorsam yakınlaşmak,
Çıkardan uzak,açık ve dürüst,
Biliyorum kendi zayıflıklarımı.
Güçlü olmam mümkün değilse tek başıma,
Sana geliyorum yardım etmen için.
Sorma neden ben,niçin diye.
Bazen kelimelerin anlatamadığı,
İç dünyamızda yaşadığımız,
Anlatılmaz bir duygu yoğunluğudur.

Bana kızma,öfke duyma.
Ya da toplumsal değer yargılarıyla,
Yargılama beni.
Ben biliyorum kendi kendimi.! !

Fatma Güven

İnsanlığa Çağrı

Her canlı kendi doğasını yaşar.
Hiç gördün mü bir hayvanın,
Çiçek kokladığını;
Bir ağacın diğer ağaçla seviştiğini.
Herşey, biz insanlar için.
Düşünme, idrak etme, hissetme,
Eyleme geçirme,
Acılar, sevinçler, hazlar, zevkler,
Ağlamalar bizim için,
Gülmeler bizim için.
Öyleyse ey insan;
Kendine dönme,
Ayırma erkek, dişi.
Unuttun yaradılışındaki gerçeği.
Kendi yarattığın putlara,
Taptın meta'ya.
Hıristiyanlık, Musevilik,
Müslümanlık adına,
Bencilce davranarak,
Düşmanlık tohumları ekip,
Ağı kattın aşına.
Dön bak şimdi;
Yarattığın Dünya'ya.
Her yerde kan, ölüm, zulüm,
Artık dayanamaz konuşur oldu,
Yaşadığın hava, su, toprak.
Yükleme suçunu yaradana.
Oysa sen;
Sevginin ışığı ile yaratıldın.
Durdur fabrikaları,
Ölüm kusan makinaları.
Yoksa;
Yok oluşundur evrende sonun.

Ağı: zehir

Fatma Güven

İnsanlık

Sen ey insan!
Erdemsizlik ve iffetsizlik batağında yüzerken,
Diğer insanlardan erdem, iffet bekliyorsun.
Kokuşmuş ruhunla zehirini akıtırken,
Arılar misali bal toplamayı istiyorsun.

Sen ey toplum!
Yürü bakalım pislik çukurunda.
Bulaştır her uzvuna çirkeflliğini.
İç çekmelerin, çırpınışların boşuna,
Birgün gömüleceksin hiç çıkmamacasına,
O çukuruna.

Bir gün ey insanlık!
Erdemi, iffeti aramayacaksın iki bacak arasında.
Sen ruhunla, düşünen beynin, yarattığın eserlerle,
Bakacaksın sonsuz ufuklara.
Bir daha dönüp bakmayacaksın ardına,
Düşmeyeceksin karanlık uçurumuna.
(14.Eylül.1996)

Fatma Güven

İsyan

Kaç kere yatırdım bu bedeni ölümlere,
Ve kaç kere uyandı o karanlık uykusundan.
Anladım ki; işim bedenimle değil,
Yüreğimle, usumdaki düşüncelerimle.

Ölüm; korkum yoktur senden.
Açıp ben denen benlik penceresini,
Aradığım an neden -sonuç ilişkisini,
Anladım ki; beni ben yapan,
Neden -sonuç dengesi.

Bu yürek çeliklendi.
Toplumun pislikleri ve güzellikleriyle.
Şekillendi düşüncelerim,oluştı bendeki öz.
Ve bilseler ki; bedeni hapsedeselerde,
Esarete mahkum edemezler bilinçleri.
(27.03.2001)

Fatma Güven

Kadınım

Yılıkı olur koşarım yaşamın bozkırında,
Köpük köpük saçlarımda esintisi.
İlmek ilmek örerim yaşamın kozasını,
Ter kokar, toprak kokar tenimde.
Yaratmanın bilinciyle, yaşarım,
Her yerde izler bırakırım sessiz,
Ama konuşan, tanıklık eden.
Ben ki; kadınım sevdalanılan.
Bazen günah keçisi sayılan.
Yılıkı olur koşarım yaşamın ovalarında,
Bazen pamuk toplayan tarlalarda,
Fabrikalarda aranılan ucuz emeğim.
Çapayla yarıp toprağın bağırını,
Tohuma yeni bir yaşam verdim.
Bazen kapalı kapılar ardına hapsedilirim,
Adım yok sayılırım yaşamda.
Sadece bir eşyayım diğer yarımın elinde.
Bilirim, görürüm, yaşarım da! .....
Bilmezden, görmezden gelirim.
Nede olsa güç diğer yarımda.
İsterdim ki! .....
Bütün bunlar bilinsin, görülsün artık.
İnsanca yaşam ancak paylaşımınla.
08.03.2006

Fatma Güven

Kan Kokuyor

Kan kokuyor memleketimin havası.
Derelerinde kan akıyor,
Toprağında kan ekilip, kan biçiliyor.
İnsanım bir meta değeri kadar etmezken,
Kan akıtılmak için oyunlar oynanıyor.

Ellerine bak; avuçların kan dolar.
Efsunlu musun, afyonla mı durdu beynin.
Bitti sağ-sol, sünni-kızılbaş davası.
Uyutulursun ayakta, reyting programlarıyla.
Ağc.....la açılmak istenir, akıtılacak kan yolları.

Vurulur aydınlarımız, yakılır zindanlarda.
Maraş'ı, Çorum 'u, Sivas'ı unutma.
Dönen çarkın dişlileri alkoşlanıyor ayakta.
Uyan artık derin uykundan bakta;
Avuçlarında kan, kan damlar her yanında.
21.01.2006

Fatma Güven

Kelebekleri Vurdular

On iki mart kara gün,
Emekçinin yüzükoyun
Yerlere yatırılıp,
Egemenlerin tepinmede
Milletin öz çocuklarını
Kullandıkları gündür.
Oku,araştır ey insanım,
Şana anlatılan masallara
İnanma körü körüne.
Gelinen yıl 12 eylül,
Bir cellat baltası gibi
Sallanır oligarşinin gücü,
Halkın ensesinde.
Şairimizin dediği gibi;
"Onlar engerek,
Onlar çıyandır,
Onlar ekmeğimize
Göz koyanlardır."
Emperyalizmin kolları
Yurdumun her köşesinde,
Talan ederken topraklarımı,
Uyutulduk yıllarca,
Korku ekildi benliklerimize.
Konuşan kalemler,
Vurulurken gözler önünde,
Yakıldı aydınlarımız zindanlarda.
Emeğinden gelen güce inan artık.
Atatürk `ün ilkeleri;
Cumhuriyetçilik, "Halkçılık,
Laiklik,Devrimcilik",
Milliyetçilik,Devletçilik.
Kendi özüne dön artık.
Anla ki; sana senden başka,
Güç verecek yok artık.

Fatma Güven

Kendi Farkındalığım (Özlem)

Patlamaya hazır bir volkan gibi
Birikir bedenimde yaşamın tortusu.
Her gün dönümlerinde,
İlle de baharın gelişiyle,
Parçalamak ister her zerresini.
Ve ulaşırim sensizliğin sularına,
Zaman; usumda sallanan bir kılıç,
Özlemlerin dayanılmaz birikimi,
İçimde patlar bir volkan gibi.

Fatma Güven

Kendi Farkındalığım(yorgunluk)

Yıkanmış gecenin iliklerime işleyen serinliğinde,
Sessiz soluk alışlarında bulduğumda kendimi,
Saat çeyreği,horoz sesleriyle ilan ediyor.
Baharın sersemleten halindeki durumuyla,
Yorgun bedenim,ruhumla nefeslenip,
Günün ışınlarıyla tekrar uyanmaya,
Yüreğimdeki sevgiyle sarmalanıp,
Rüzgarla uzaklara selam göndererek,
Yatıyorum tekrar yatağa.
İnsansı yanımla biraz daha farkında,
Yaşamın giriftliklerinde kaybolmamak için,
Hazırlıyorum kendimi anlara.

16.03.2006 St:.3:00

Fatma Güven

Kendimize Mektup

Ağlıyoruz! ..
Sesimiz karanlığı delip,bulutlardan geçip,
Güneşin ışığında sonsuz nura ulaşıyor.
Ağlıyoruz! ..
Çocukluk hayallerimize,
Başarısızlıklar sonucu yıkılan özgüvenimize,
Harcanan,boşa giden emeğimize.
Aynaya baktığımızda gördüğümüz,
Dehşet veren görüntümüze,sırtımızı dönüyoruz.
Soruyoruz kendimize! ...
Tavrımızın asaletini,bedenimizin güzelliğini,
Zekamızın kıvraklığını,dilimizin akıcılığını,
Kim çaldı,hırsız kim?
Umut tohumlarını içimize ekmiştik,
Geçen yıllar anılarımızı yok etti.
Usumuzu korku,şüphe,endişe,
Nefret,riya,çıkarcı doldurdu.
Tüm bu canavarların varlığında,
Artık sevinçlere yer yok.
Anne rahminde ki geçmişimiz gibi
Farz'elim; geçmişimiz bir provaydı.
Şimdi,şu andan itibaren,
Bugün biz kendimizi yeniden doğmuş hissedelim.
Çünkü dünyanın en büyük mucizesiyiz.
Biliyorum; en basit işleri beceremez,
Borç içinde batmış,yarın ki ekmeği,
Nasil kazanacağımızı düşünürken,
Nasil! ...mucizeymişim diyoruz.
Yeter,olan oldu artık,geri dönüş yok.
Yaradılış öykülerinin ilkinden itibaren,
Bize söylenmemiş miydi! ..,
Özel bir yaradılışımız olduğunu.
Tanrı gibi anlayışlı,dağları yerinden oynatma,
İmkansız başarıma gücü verilmişliğimizi.
Kimseye inanmadık,kendi haritamızı yaktık.
Zihnimizin işlerliğinden vazgeçtik
Kendi miskin düşüncelerimiz,
Tembelliğimiz,başarısızlığımızın suçunu,
Hep tanrı'ya yükledik.
Bir dönüp bakalım kendimize.
Gözlerimizdeki alıcı ile
Yaprağın yeşilliğinden,güneşin doğuşundan,
Kar tanesinden,bir tatlı bakışın,
Tebessümün sıcaklığından zevk alıyoruz.
Kulaklarımızda ki alıcı;
Ağaçlarda ki rüzgarın
Denizin dalgaları,çocukların cıvıltılı sesleri,
Bülbülün feryadı ile titreşiyor.
Ağzımızın içindeki dilimiz ile
Diğer canlılarda olmayan hünerimiz;
Sözcüklerle anlaşıyor,
Umutsuza umut,yenilmiş destek,

Cahile öğretiyor,ve mutlu anlarımız da
"Seni seviyorum" diyor,konuşuyoruz.
Kaslarımız,kemiklerimiz,sinir hücrelerimizle,
Hareket edebiliyoruz,çalışıyoruz.
Sevilmediğimizi düşünüyorsak! .....

Önce karşılıksız verdik mi?
Bencil olmadan sevmek,
Başlı başına bir ödüldür.
Verilen sevgi geri döner,kötülüğü yok eder.
Kalbimiz işe güçlü,elimizi koyup ritmini hissedelim.
İlk doğduğumuz günden beri hiç durmamacasına,
Yaşam veren kanımızı pompalayarak,
Bir saatin ritmiyle atmaya devam ediyor.
Ciğerlerimiz en pis ortamlarda bile,
Bize yaşam veren oksijeni getiriyor.
Kanımız ise yaşam kaynağımız.
Her ölen kan hücresi yerine,yenisi geliyor.
Beynimiz; evrendeki en karmaşık yapı.
Sinir hücrelerimizle; görüntüler,koku,tad,
Hareketler olduğu gibi depolanıyor.
Hücre moleküllerimizi düşünelim.
Hastalıkta; savunma mekanizmamızın
Bizi koruduğu gibi
Hiçbir antik eser korunmuyor.
İçimizde,dünyayı yok edebilecek,
Ve yeniden kurabilecek güçte
Atom enerjisi var.
Fakir miyiz; hayır,listemizi gözden geçirelim.
Neden kendimize ihanet ediyoruz?
Güçsüz olduğumuzu,
Hayatımızı değiştiremeyeceğimize
İnanarak; kendimizi aldatıyoruz! ...
Yeteneğimiz,zekamız,his ve onurumuz yok mu?
Yaşadığımız ortamdan başlamalıyız değişime
Güzelleştirmeyi,yaratmayı denemeliyiz.
Korkmamalıyız ileriye gitmek için.
Düşünme,seçme,yaratma,gülme,hayal etme,
Plan yapma,sevme gücümüz var.
Hiçbir güce yardım duymadan,
Her güçlüğe,her türlü zorluğa uyum sağlayabiliriz.
Kendimiz ve insanlık için en iyiyi,
Düşüncelerimizle gösterebiliriz.
Seçme gücümüzü akıllıca kullanalım.
Sevmeyi seçelim,nefreti değil,
Yaratmayı seçelim,yok etmeyi değil,
Azmi seçelim,vazgeçmeyi değil,
Gülmeyi seçelim,ağlamayı değil,
Yüceltmeyi seçelim,dedikoduyu değil.
Vermeyi seçelim,ertelemeyi değil.
Yaşamı seçelim,öldürmeyi değil.
Artık bu andan itibaren;
Tüm gücün bizde olduğunu bilelim.

Yaşadıklarımız kendi seçimimizin bir sonucu.
Şimdi! Seçme gücümüzü akıllıca kullanalım.
Her şeyi sevgi ile yapalım.
Bilelim ki! ...Biz dünyanın en büyük mucizesiyiz.! .....

(OG MANDINO; Dünyanın En Büyük Mucizesi Adlı Kitabından esinlenilmiştir.)
.....Fatma Güven

Fatma Güven

Kendine Dönüş

Adı saklı kalsın usumun bir köşesinde,
İnceden inceye işleyip düşünceleri özüme,
Bir kılıç keskinliğinde,ipeksi yumuşaklığıyla,
Anlayabilmek önemli, önce insan kendisini.

Ateş bir kez düştümü yüreğin içine,
Gecenin bir vaktinde,
Uykunun en tatlı yerinde,
Diken batmış gibi uyandırır seni.

Öğrendikçe isteme,istedikçe öğrenme.
Bilinci kuşandırdın mı gerçek zırhına,
İnsanlığının onuru için,
Baş kaldırırısın önce kendine.

Fatma Güven

Kendini Örtme

Kurşun gibi ağır;
Gecenin zifiri karanlığındaki,
Karanlığa benzer düşünceleri,
Örtme üstüne.
Görebilirsen; ipil ipil şavkır
Gün ışığının renkleri.
Usunda çağıldar;
Akan ırmağın suları gibi düşünceler.
Uzaklardan; kır çiçeklerinin,
Denizin tuzunun,
Kokusunu duyarsın.
Kuşların şen cıvıltılarını;
Kartalın kanat süzüşündeki ihtişamı,
Dalgaların sahile kavuşmadaki telaşını,
Duyumsarsın yüreğinde.
İnsanların arasına karışıp ;
Dinle; telaşlı,sevinçli,kederli,
Öfkeli,hüzünlü seslerini.
Yürek gözünle gördüğün;
Duyumsadığın an,
Kendin de koca bir evren olursun.
Örtme kendini.

Fatma Güven

Kent

Yitik kentiyim;
Gün yüzüne çıkmamış sırların.
Tek damlada derya, tohumda ekin,
Kadranında,geri saymada zaman;
An geldiğinde açığa çıkar ışın.

Yıkık kentiyim;
Gün yüzüne çıkmamış sırların.
Karanlık ellerin çizdiği,
Çentiklerin, resimlerin, çizgilerin,
Kayıtları yüreğimde, usumda.

Kent! .....
Hayatta,
Ayakta,
Konuşmakta,
Anlayana çok şey anlatmakta...

Fatma Güven

Kime ne! ....

Susar dinlerim içimi
Ne desem bilmem ki
Yalnızlığın, burukluğun gördüğüm resmi mi?
Vuslat derken zamana inat
Ben bende kalırım kendin kendinde.
Hani aniden buzlu bir göle dalarsın da
İliklerine kadar hissedersin ya soğuğu
Çoğunlukla kendimi infaz ederim kendimde
Kime ne! .....

Acı bir tat bırakarak geçer sancılar.
Zaman denen sandala binerim,
Uzaklara gider, bırakırım kendimi.
Kor yalazları sarar bedenim,
Yanar küllerini savurur sonsuzluğa,
Ben beni bulurum. kalırsın sen kendinde.
Ben bende yanarım,
Kime ne! .....

Fatma Güven

Konuşuruz

Eylemlerin diliyle,
Konuşuruz seninle.
Mekansızlığın mekanında.
Bir senfoninin tınısı gibi,
Yüregimizin diliyle.
Bilmem,tanımam seni
Lakin bilirim ki,
Eylemlerin diliyle,
Konuşursun benimle.

M.Yener'e saygılarımla.

Fatma Güven

Korkma

Dağların yabanılığından,
Yüreğinde çıkınladığını,
Gönder rüzgarlarla bana.
Esintiler ezgini söyler
Korkma! .....

Biraz Asi 'ce çağlar,
Mor dağlarda mor düşler.
Acılarla örülmüş gülüşler.
Sürgün alevlerin bağrından,
Sürgün metropolin kucağına.
Biraz acı, buruk, şaşkın.
Dağların hoyratlığından,
Yüreğinde çıkınladığını,
Gönder rüzgarlarla bana.
Esintiler ezgini söyler.
Korkma! .....

Fatma Güven

Liman

Yaşamın gel-gitlerinde,
Ulaşılabilen bir liman varsa;
Dinginliğe kavuşur yürek.

Fatma Güven

Maviye Çalsın Bütün Gülüşler

maviye çalsın bütün gülüşler
yeşile kessin düşler
sarıp sarmalasin ruhumuzu
fırtınaların esintisiyle
sen bende es,ben sende
gidişleri düşünerek yaşarsak korkuyla
umut olmazsa yarınlarda
can sevdayı büyütemez
dargınlık olursa yürek daralır
kızıla keser her düşünce
ve yorgun düşersem
yaşamın çilesiyle
hep sığınayım yüreğine
seni sevmelerde usanmadan
ama yol ayrımlarıyla
yinede birlikte atabiliyorsa yüreğimiz
can işte sevgi bu.
içimin çekişlerinde
bin ah,bin sitem gizli yaşama karşı
yinede direngenliğimle yanı başına uzanır
dindiririm,tuz basarım kanayan yarama
gök kuşağı renklerine sarmalarım düşlerimi
uçurtmalarla salarım gökyüzüne
sana belki ulaşır diye
bilirim ki çarpır yüreğin sevgiyle

Cana sevgilerimle.

Fatma Güven

Ne Bir Eksik,Ne Bir Fazla

Yaşamda istekler bitmiyor
Biri geliyor,diğeri gidiyor.
Ne zaman karşılamaya kalksan
Bir değirmenin ağızı gibi yutuveriyor kendimizi.
Bir başkası mı verebilir sanıyorsun mutluluğu?
İçinde duyumsamazsan onu,
Kim ne verebilir ki!
Sen kendin yaratırsın ancak onu.
Seni seviyorum diyebilmek gücünü taşıyorsa yüreğin,
Sevgideki o güzelliği hak ediyorsun.
Vermesini biliyorsan ver,
İstemesini biliyorsan iste,
Sana sevgi gelecektir.
Bir ağacı düşündüğümde,
Kökləri toprağa kök salarken,
Dalları uzanır gökyüzüne,
Usumda da düşünceler,
Duydular öylesine benzer buna
Bir kısmı içime,bir kısmı çevreme.
Yaşama dair sunulan ne varsa alır, veririm
Ne bir eksik,ne bir fazla

Fatma Güven

Nevruz Ateşi

Nevruzlar açar gönlümün baharında,
Gökyüzünden kar iner,
Güneş açar yeniden,
Topraktan buhar yükselir.
Yeni umutlara gebe tan ışmaları.
Çağırır esrikleşen dağların dorukları.
Kırmızılar; ateşlesin kanını,
Yeşil; umudu yeşertsin yüreğinde,
Sarı; ruhunun dinginliğini söylesin,
Sevdan; beyazlığın saflığında.
Zılgıtlarla gel can dost,
Tilililer çınlatsın dört bir yanı.
Filizle Nevruz ateşiyle yaşamı.

Fatma Güven

Olursun

Kat kat deri gibi,
Soyunursan korku,
EndiŒe, zaaf, öfke,
Bencillik, çıkar,
Kin, nefret elbiseni,
Kalırsın çırılçıplak.
Dön yüreğine bir bak.
İŒte o zaman;
Sarmalanırsın sevda libasıyla,
Olursun insan cevheri.

Fatma Güven

libas:elbise

Fatma Güven

Olurum

Ağır ağır geçer zaman
Bilemem ben nerdeyim
Baharda ačan kır çiđeđi,
Akan su olur yüredeğim.
Sonsuz maviliklerde bulut olur
Uçar gelirim kapına
Alırım kollarımın arasına
Dindiririm yürek sızını
Kıyamam seni üzgün görmeye
Sarıp sarmalarım koyarım yüredeğime
Seven yürek;
Tanımları bulamasa da, yaşar
Kelimelere sığdırır bir yüredeği

Fatma Güven

Öylesine Doluyum Ki

Öylesine doluyum ki
Sana anlatamaz kelimeler yetersiz kalır
Dinle rüzgarın esişini kimi çağırır?
Ya da bak dağların doruğuna
Ki yüreğim doruklarca yoğun
Kelimeler bırakmamış
Benden önce yaşayanlar
Sevdami anlatmaya
Sadece dinle şarkıların her birini
Yürek vuruşumu söylerler sana
Bilirim gidişler dönüşsüzdür
Bilirim yürek ne kadar yansa da
Getiremez geri
O nedenle hep bir yanımda
Gidicisin gibi durur
Acılara gark olmamak için
Yüreğim tetikte, hüznümlere hazır
Ağır bir yaşam savaşı verir.
16.05.2006

Fatma Güven

Sana Uzanmak

Sabah kalktığımda baktım karşı tepelere
Karlar serpiştirmiş beyaz bir örtü
Sen geldin aklıma nasıldır acaba oralar diye
Yine soğuk mu
    Üşür mü ellerin dışarı çıktığında
Bilirim yüreğin sıcacıktır
Biraz da bana ulaşır bulutların soğuğundaki sıcakla
    Yüreğindeki sevda
Bazen uzaklaşırım senden
    Kırarım, incitirim
Ama bil ki canımın içi
Yüreğimin en içinde saklısın
Sararım sıcaklığımla
Yüreğimde türlü çiçeklerin reyhası,
Umut açar yarınıma sarılırım
Yaşama; gülen gözlerimle
Başlarım, sevinçlerimi ekleyerek.

Fatma Güven

Sekiz Mart

Sen diyorsun ki bana,
Yıkılmış,bitip-tükenmiş görünüyorsun.
Evet, öyleyim canyoldaşım.
Bak sana can yoldaşım diyorum.
Seni kendimle bir,
Aynı düzeyde buluyorum.

Oysa sen! .....
Korkuyor musun benden?
Seni aşacağım endişesindemisin?
Savunduğun düşünceler güzel olmalı,
Ve yaşanmalı,mücadele edilmeli.
Yoksa! .....
Haketmiyormuyum düşündüklerini,
Birlikte paylaştığımız yaşantımızda!

Sekiz Martlar! .....
Evet,Sekiz Martlar eylemleşmeli.
Ama canyoldaşım sen,
Her gününü Sekiz Mart gibi yaşayamıyor,
Ve yaşatmaya çalışmıyorsan,
Yaşamak istediğimde,
Sudan bahanelerle,
Kaçıyorsan tartışmaktan,
Kaçıyorsan yaşamı birlikte örmekten,
Boş canyoldaşım boş! .....
İçselleştirememişsin,özümseyememişsin,
Savunduğun inançlarını.
(3.03.1996)

Fatma Güven

Seninle

Zamansız karşılaşmalarda,
Yollarımız çakışır.
Ben insanlık sevdası,
Sen sevda oduyla yanarken.
Bu sevilir; anları,
Yaşar yüreğimizde.
Zamanı gelince
Kapanacak bu perde.
Bir masal ülkesine,
Girdik seninle.
Zaman yok,
Mekan yok bu yerde.
Sevda sahnesinde de,
An gelir kapanır bu perde.
23.01.2006

Fatma Güven

Sensizlik

Dışarıda kar, ayaz
İçeride; sensizlik üşütür beni.
Uzar gider, gün geceye kavuşur,
Sağ yanımda hasret,
Sol yanımda yürek sızısı.
Dolar geceye ayın ışığı,
Alır götürür ıssızlığın koynuna.
Üşüyen ellerimde yüreğim,
Hasretliğim, sensizliğim, gurbetliğim.
Tan yerinin ışımasıyla,
Bırakıp sensizliği bir kenara,
Yaşamın kaptırırım telaşına.
Arada bir yoklar sol yanımlı.
Dışarıda kar, ayaz,
İçerimde sensizlik, üşütür beni.

Fatma Güven

Sessizliğin sesi

Uzanıp yanına usuldan usula
Dalıp gitsem yorgunluğun erimesiyle.
Dinlemek isterken beni, sessizce bak sadece.
Suskun kelimeler konuşur göz bebeklerimde.
İnce bir yürek sızısı sana ulaşmadan,
Diner acısı hasretlik bitince.
Kızıla kesen gurubun alevi yüreğimde,
Yangınlar sarar tutam tutam içimde.
Ne desem, ne söylesem de
Yetersiz; suskun yüreğim.
Gözlerim söyler son sözü.
Bir tutam kekik koparıp
Kokladım, içime çektim kokusunu.
Bir tutan toprak aldım elime.
Akışındaki yumuşaklığı hissedip,
Hafiften bıraktım avucumdan yere.
Bir bulutun kanadına takılıp usulca
Seni düşündüm havayı kokladım
Baharın kokusunda sen varsın.

10.04.2006

Fatma Güven

Sevda

Sevdiğimin hoyrat ellerine,
Bıraktığımda kendimi,
Dağbaşlarının esrikliği,
Bozkırların sert esintisi,
Sarar bedenimi,dolar yüreğime.

Ozanın dediği gibi dost!
Yaşamda kavga,
Sevdalarıyla,acılarıyla,
Bilincin keskin kılıcıyla,
Sevmesini bilmektir.
İstenmediğinde gidebilmek,
Gerektiğinde onurluca,
Ölebilmektir tek başına.
(24.Eylül.2001)

Fatma Güven

Sevda 2

Rüzgarları çağırdım.
Baharın meltemini.
Alıp götürsün diye sevgimi,
Uzaktaki sevgiliye.
Kumsalda kum taneciklerinde,
Bıraktığım izlerimce,
Yüreğinde sevda.
Kinim, nefretim, öfkem yok,
Ben baştan aşağı,
Olmuşum sadece sevda.

Fatma Güven

Sevdam

Apansız kapın çalarda, karşında bulursan beni,
Sana geldim diye gülümseyerek,
Alırmısın beni içeri.
Düş kırıklıklarını bıraktım ardımda,
Ben benim; bak duruyorum karşında.
Anı yaşayarak katıyorsun canana,
Gözlerime doluyorsun sevda oduyla.
Sanadır bu sözler ey canımın cananı.
Bir sen değil duysun bütün dünya.
Bendeki sen olan sevdamı.
22.01.2006

Fatma Güven

Sevdaya davet

Hak için sever,Hak için ölürüz.
Yar senin yüzünde Hak'ı görürüz.
Pirler gibi bu sırra erdikçe çoşarız,
Biz bu yoldan koşarak geçeriz,
Kimimiz asılır,kimimiz yakılırız.

Salon soytarısı gibi gururlanır gezersin.
Şa'salı ömründe yalanları söylersin.
Bilmezsin ki; etrafına tel örgüler çekersin.
Hak almak için divana çıkarsın,
Hak 'a ne verdin ki; sen ne istersin?

Soysuzu baş tacı edip,soytarılık edersin.
Severim dersin,sevgi nedir bilmezsin.
Gönlümdeki Hak 'ın divanını yıkarsın,
Zalimin ekmeğini yer,kılıcını sallarsın
Bilesin ki sen; kendi boynunu kendin vurursun,
(2.6.1999)

Fatma Güven

Sevginin Emeği

Ağır, aksak yürüyeceğiz yolumuzda
Bazen hüznere batacağız
Bazen acıyla yanarak yüreğimiz.
Bir dost elinin sıcaklığında
Direngen olarak yaşacağız bu hayatı.
Dayanılmaz acılara gömüldüğümüz an
Çağıracağız can deyip yüreğimize bastığımızı.
Şesimizi duymasa da bilecek ki
İhtiyacımız var yürekten hissederek
Geldim diyecek elinden bir şey gelmese de
Onunla dertlenecek,onunla sevineceğiz.
Ağır, aksak yürüyeceğiz yolumuzda.
Yargılamalara yer olmadan
Sevgiye kucak açarak
Destek olacağız birbirimize.
Tekliğin dayanılmaz yalnızlığından
Kaçarak sığınacağız dost yüreğe.
Son dediğimiz anda hayatımız için
Diyeceğiz; iyi ki varsın dost yürek.
Yeniden yaşama gücünü filizleyeceğiz.
Umutlarımızı yeşerteceğiz yüreğimizde.
12.02.2006

Fatma Güven

Sevginin Eseri

Varlık cismimin içindeki,
Yokluğumun yolculuğunda,
Ne korku, öfke, kin,
Ne kıskançlık, sahiplenme,
Medet umma, yalvarma yok.
Yokluk içinde var olan,
Bir nefes, bir can kaldı,
Sevgi ışığı ruhum.
Dağlarla yürür,
Irmaklarla akar,
Çiceklerle açar,
Kuşlarla kanat süzerim sonsuzlukta.
Sevginin ışık çocuğuyum.
Ol! ..Denildiği anda,
Sevginin sonsuz nurunda,
Varlığımın olanım.
14.02.2006

Fatma Güven

Sözümü söylerim

Söz ola beri gele, meclis kurula.
Söz ola aymazı ayan eyleye.
Sinesine çekipte oturan bir köşeye,
Zamanı gelince derdini dile getire.

Sırtı pek, bileği pek, özü pek.
Kaya gibi sert, yerince yüreği ipek.
Oynamayı bilmeyipte meydana çıkan köçek,
Ne anlarsın sevgiden, bağlılıktan dönek.

Sözü söyler isem sinemden söylerim.
Bana da rağbet yok ise bu diyardan giderim.
Kah ağlar, kah da mevlama gönderim.
Bu sözlerim yalan ise Hak'kıma ne derim?

Fatma Güven

Suskunluğun Portresi

Hüzünlere batan gözlerinle,
Küskün gülüşler yayılır dudaklarına.
Ellerinle yoğurduğun çamura,
Yüreğinin şeklini veremez misin?
Bikkinlik okurum mahzun duruşunda,
Sustukça gömülür,gömüldükçe susarsın içinde,
Bir ince sızı yayılır,görürüm benliğine.

Fatma Güven

Şiir 2

Yüreğimle,etimle,kemiğimle,
Bir yangın yerinde dönüpte,
Ölmeden toprağa konur gibi ölüpte
Döndürdüm ben kiblemi gönül kabeme,

Fatma Güven

Ŗir 3

Tan yerinin ağarması gibi,
Yüregimdeki umut.
Bir başkaldırmada öz benliğim.

Fatma Güven

Türkiyem

Türkiyem,memleketim insanımla
Bedenimdeki kirli-temiz kan gibi
Akansın.
Varoşlarında yoksulluğun,
Terkedilmişliğin,yalnızlığın.
Metropollerinde gösterişinle,
Kimi zaman efsunlu gibi
Kendini bilmez,
Kimi zaman kıvılcım düşmüş gibi
Alev alır parlarsın.
Türkiyem,memleketim insanıyla,
Beynimde ki usum gibi
Varolansın.
Sokaklarında gün geçtikçe yalnızlaşan
Kimi yerlerinde bir avuç insanınla
Zenginleşip palazlanansın.
Bir çıban gibi büyür yaran.
İnançlarındaki saflığın,
Aymazlığınla,
Çıkar güçlerinin entrikalarıyla,
Birbirine düşman,anlamayan,
Kıyansın.
Türkiyem,memleketim insanımla,
Canımın konakladığı bedenim gibi,
Sen bana vatansın.

Fatma Güven

Umut

Yıldızlara bakar sorarım
Rüzgara veririm kendimi
Karlar yağar başıma yıldız yıldız
Bekler yüreğim uzaktaki canı.
Yürek elim ellerinin içinde
Ben bendekini unuttur,
Sarıp sarmalarım yarasını.
Can olmasa da yanımda,
Umutlarımız;
Yüreğimizde fidan gibi.
Vazgeçmedik hiçbir zaman.
İnsanlık sevdasından,
Buluruz diyar diyar ayrıda olsak,
Tanımasak ta birbirimizi
Doğ yüreklere sarılırız,
Çoğaltırız birbirimizi.

Fatma Güven

Üç mevsimdir Yaşanan

Üç mevsimdir yaşanan.
Bir düğün coşkusuyla,
Ölümler,
Öldürülmeye direnen.

Üç mevsimdir yaşanan.
Duyan kulaklarını sağırlaştırın,
Aydınlığın yerine karanlığı çağırana karşı.
Sessizce isyanını haykıran,
Güzel insanların mevsimidir.

Oy; yüreklerimizde öfke,
Yüreklerimizde acı,
Yüreklerimizde insansı sevgimiz.
Koparılmaya çalışıldıkça benliğimiz,
Yalnızlaştırılmak istendikçe zindanlarda,
Sessizce isyanını haykıran,
Güzel karanfillerimiz,
Yanar yüreğimde bir kor ateş.

Yetermi ki; bir yanan yürek,
Ulaşılmak istenen meznile?

Sevda türküsü söylercesine,
Karanfiller, yasemenler,
Kardelenler, zindanlarda.
Bense dışarıda,
Kendi zindanımda,
Ulaşamamanın acısıyla başka yüreklere,
Yanar kavrulurum. (26 /06 /2001)

Fatma Güven

Varoluş Çabası

Çiğlik çiğliğe etrafımı çevreleyen
Duvarları yumruklayarak,
İnsan olmanın acısını yaşadım.
Neydi yaşam?
İnce bir sınır çizgisi.
Varlıkla,yokluk savaşı.
Toplumsal yazısız yasaların mı,
Yoksa; bireysel varolmanın mı sancısı.
Her insan acaba bunu mu yaşıyor içinde!
Kadın yada erkek olmak,
Yada İNSAN olmak! .....
Gözlemlediğimde çevremi,
Yo diyorum; ben insan olmak istiyorum.
Belki bu nedenledir tekliğim.
Birbirinin kopyası insan silüetleri.
Kendi varlıklarının farkında olmadan,
Benzeyebilmek için birbirine,
Alabildiğine yarış içindeler.

Fatma Güven

Yağmur

Bilir misin yağmurun öyküsünü
Nasıl yollardan geçtiğini?
Bazen sert mekanlardan, katı
Bazen kaygan zeminlerden, ıslak
Bazen görünmez,
Atmosfer gibi sarar seni
Zamanı gelince yağar damla, damla
Bazen kamçılar, öfkeli
Bazen okşar, meltem gibi

Dersen ki; bana dol, yüreğimi sula,
Gelirim istemeler yeter bana.
Hazan vakti yağmuru değil,
Baharı getiririm ayaklarına.
Dağ başlarının esrikliğini,
Denizlerin sunarım meltemini.
Yeter ki iste, yağ de bana,
Yüreğine yağarım yağmur gibi.

Fatma Güven

Yağmurlarla yıkandım

Yağan yağmurlarla yıkadım yüreğimi
Ne keder kaldı,ne hüzün,
Yıllardan sonra dingin
Telaşım yok olmayanlar için.
Olmasın varsın başımı sokacak bir dam.
Yürek ki; sevgiyi üreten,
Gelen sevgiyi can diye
Yine yüreğine basan.
Düşlerim var çocuklar gibi
Güneşin ışığı gibi dolar içim
Sevginin yumaklaşan sicağıyla.
Mavi gökyüzünde uçurtmalar uçurur
Tarladaki başak gibi dalgalanırım.
Varlıkta yokluk,yoklukta varlık.
Okyanustaki bir damla gibi tek
Atmosferin sisi gibi çoğalırım.

Fatma Güven

Yaşam Koşusu

Öyle kahpedir ki; duygular,
En onulmaz anlarda çıkıverir yoluna.
İhanet kapısını çaldırır yürek vuruşuyla,
Karanlık sularda yüzdürür insanı.

Ağır,sinsi gelen sese kulak ver.
An gelir ki; inkar ettirir kendini kendine.
Bir kılıf uydurur,haklılığını göstermeye,
İhanet kapısını çaldırır,pişmanlığı bile bile.

Dur dinle kendini; acele etme.
Ne ister,nereye götürür,bu koşu niye.
Yaşamı paylaştığın insanla neredesin,
Tart kendini; gel bana öyle.

Bilirim,fırtınalar kopartır ölesiye.
Kaçarsın kurtulmak için kendinden bile
Zor bilirim dur diyebilmek kendine,
Zor,acıyı hissederken tüm hücrelerinde.

(04.11. 2005)

Fatma Güven

Yaşam Mücadelesi

Pis bir dünya imiş be gardaş,
Nereye elimi atsam kustumuk bulaşığı,
Nereye kulak versem çakal uluması.

Sen hiç; herşeyi yapabilecekken,
Elin,kolun bağlı oturdun mu?
Yüreğin; avucunun içindeymiş gibi,
Yumruğun sıkılırcasına sıkıldı mı kabında?

Sana şeref,onur,sevda diye,
Satmaya kalktılar mı kahpeliği?
Utanmadan yüzüne baktı mı.....eden.

Tüm bu iğrençlikler içinde,
Debelenip duruyorum.
Yokluk! .....
Parasızlık,susuzluk,açlık değil.
Yüreğinde bitirmektir yaşamı.

En zor anında karar verebilmek,
Onurunu kaybetmeden,utanç duymadan.
Ve korkakçasına kaçmadan,
Sırtlan sürüsünden.

İnine inip öldürebilmek aslan postuna bürüneni.
Ah! işte bağlı,takılı kollarıma üç kelepçe.
O kelepçeler ki; yaşamın filizlediği,
Üç can,üç koca yaşam.

Ayağıma çelme takılıp,
Yüzükoyun kapaklansamda yere,
Doğrulup dizlerimin üzerine,
Bulaşan pislikleri elimin tersiyle,
Silkeleyip atmaya çabalarım.
(.....3.1999)

Fatma Güven

Yaşam sanatı

Zenginlik, yoksulluk değildir, yaşama sanatı.
Değirmenin taşları arasında,
Ezilmemektir önemli olan.
Nice yoksullar vardır ki!
Değme zenginlerin;
Keyfinde yoktur onun keyfi.
Nice zenginlerde vardır ki!
Yoksuldan daha yoksul yaşar sanki....
(21.03.1998)

Fatma Güven

Yaşamak

Yaşamak;
Olaylar karşısında
Bir satrancın taşları gibi
Hareket edebilmektir.
Her atılan adım,
Sonuca yaklaştırır.
Şonuç yenilmede olsa;
Önemli olan insanlıktan çıkmamaktır.

Fatma Güven

Yaşamım

Bazen derinden akan,yaslı,
Bazen delice çağlayan,
Sarıp sarmalayan,
An içinde an,
Zaman içinde zamanı yaşayanım.
Bir nefeslik can,
Bir ömürlük yaşamım.
Dalgalarla gelirim sana.
Dokunuşlarımla çoşarım,
Sel gibi akarım yatağımdan,
Irmak olurum,
Ulaşırım okyanuslara.

Fatma Güven

Yedi Veren

Renkler cümbüşüdür düşüncelerim
Derya deniz olsam derim bu dünyada
İsterim yaradan dan bilgi hazinesini
Elçi olmak için insanlığa,
Vermek için sevginin canlarına.

Yedi veren çiçeğim dağlarda.
Yüreğimde açar sevgi tomurcuğu.
Gönüllerde kokusu var fersah fersah
Dikkat et, koparma dalımdan,
Solar ellerinde can veririm.

Fatma Güven

Yel Olup Gittim

Bir gün buralarda bulamazsan beni,
Arama boşuna, yel olup gittim.
Umudum tükendi, canıma yetti,
Arama boşuna, yel olup gittim.

Sevdanın kor ateşi düşer yüreğime,
Yanar yanar kavrulurum kz ile.
Beklerim gelmedin, gurbet ellerden.
Arama boşuna, yel olup gittim.

Sevda pınarıyla ağlar, akardım,
Genliğin baharıyla coşar, koşardım.
Seni sevmelerden hiç usanmazdım.
Arama boşuna, yel olup gittim.

Fatma Güven

Yolcu

Sefer vakti bugün ey gönül dostu,
Yükle sevgini sırtına, düş yollara.
Sana gelene ver ki; eğilen başın,
Yükseldikçe yükselsin semalara.

Fatma Güven

Yolculuk

Güneyin,doğuda kesiştiği noktada,
Yüregin kaldıramadığı yükü omuzlayıp,
Bir derin nefesi doldurup ciğerlere,
Yürü dedim kendime.
Bu yıkılışın,yalnızlığın yengi değil.
Bir adım daha at,
Güven kendi benliğine.
Dostlarının sevgisini çıkınla,
Koy gurbet heybesine.

Fatma Güven

Yüce Yansıma

Görünmeyen ressamın elinde,
Etten,kemikten,kandan,
Can verilen bir silüetim.
Nefes,cana üflenince,
Can buldu bu bedende.

Ezelden,ebediyete mühür açıldı.
Sevginin ışığı yüzümde saçıldı.
Yüreğim ayna oldu ressama,
Kendi kudretini bende yansıttı.

Yaşlı çınarın köklerinden kopulmazsa,
İnsanlık onuruyla yaşanmazsa,
Kalplerde sevginin mührü açılmazsa,
Yansıtan ayna olunmazsa,
Ulaşılamaz bu menzile.

Sen-ben kavgası biterse,
Milletler birbirine küsmezse,
Din kisvesindeki savaşlar biterse,
Açılır kudretin perdesi.

Fatma Güven

Fatma Güven

Yüregimi Bırakıyorum

Tut ki; yüregimi bırakıyorum ellerine.
Yalansız, çıkarsız, riyasız.
Çiçeğe duyulan hayranlık,
Yağan yağmurun çiselemesi gibi.
Hazanda dökülen yaprağın hüznü gibi.
Tut ki; yüregimi bırakıyorum ellerine,
Bir can,can olarak sevebilesin diye.

Fatma Güven

Yüregimin Yoldaşısın.

Gönül dergahına oturdum,
Gül kokusu gibi sarar selamın.
Sevgini, yüreğime sordum,
Yüregimin ince teli,sazı,
Dilimin sözü,kelamısın.
Gülümseyen gözlerimde ışık,
Esrikleşen başımda düşüm,
Kederimde,sevencimde ortak,
Yalnızlıklarda umut,
Uzak diyarların gurbeti,
Yüregimin yoldaşısın.

01.05.2006

Fatma Güven

Yüreğimin Acısı

İlgın ılgın ağarken sevdanın yelleri,
Merhamet et ey yürek,
Salma beni figana.
Çevrelendiğin duvarları bir bir yıkarken,
Örme yeniden alevlerin hicranını.
Sevgi; tanır mı zamanı,kuralı,mekanı?
Of; dağlar ses verin,sesime
Irmaklar çağlayın benimle,
Ağaçlar can suyu gelsin bedeninize,
Umutlarımı çoğaltacağım sizlerle.
Sarnışlardan sarkar,herbir duygu,düşüncem.
Yağlı urgan geçmiş birer mahkum misali.
Of; çiçekler açın rengarenk.
Kuşlar uçun sonsuzluklara doğru,
Güneş ısıt üşüyen yüreğimi,
İnsanlığımı bulacağım sizlerle,
Yüreğimde bir top ateştir Can.
Bağrımı yarıp aldım ellerimin içine.
Of; geceler örtün korkumu,öfkemi,acımı,
Gün; şavkınla dol ruhumu aydınlat,
Zaman; sarıp sarmala kanayan yarımı,
Sevgimle kuşatacağım tüm varlığı.

Fatma Güven

Yüreğimle Geldim

Yüreğimle geldim sana,
Bedenimi bırak bana.
İnsan sevdasının yükünü,
Taşırım omuzlarımda.
Öyle bir yol ki; yürüdüğüm,
Kıldan ince,kılıçtan keskin.
Hata yaparsam,batarım kanlara.

Çakır dikeniyile sarılır etrafım.
Taşdığım yük ağır bilirim.
Sevgiye hasret,insanlığa hasret,
Işığa koşan pervaneler gibi,
Dolaşır etrafımda.
Yüreğimle geldim sana.
Bedenimi bırak bana.
24.12.2005

Fatma Güven

Yüreğın Sesi

Zamanın anlık bir diliminde,
Dostluğun sevgi fidanını dikerken,
Olduğumuz gibi bulduk,bıraktık.
Yüreğimize nakışladık sevgi gücünü.

Yüreğim volkanın lavları gibi kaynarken,
Yansın seninle olamadığı için yansın.
Kimi kıymet bilmez,kimi bulamazken,
Seni böyle perişan edenler utansın.
28.04.2006

Fatma Güven

Zaman içinde Yolculuk

Sırtımı yaslayıp yaşlı bir çınara,
Hüznümü sarmalayıp bıraktım toprağa.
Gönlümün şavkı düştü sulara,
İç çekişimle dalgalandı yavaşça.
Yüreğimdeki dayanılmaz ıstırapla,
Alev alev ateş,tutam tutam acı,
İnsan benliğimin bakirliğiyle,
An içinde an,zaman içinde zamanı yaşayıp,
Geri dönüp geldim,yaşlı çınara.

Fatma Güven

Zamanın Ötesine Geçtik

Bir güneş doğdu günöme,
Zamanın ötesinden gelip,
Silip süpürdü gamı, kederi.
Vazgeçilmeyen olmak istedik bizim için.
Zamanın ötesine geçtik.

Fatma Güven

Zulüm

Zalim döner ki,
Feleğin çemberi zalim.
Aman vermez, nefes aldırılmaz.
Kin tohumları eker, biçilen zulüm.
Kerbela'daki Hasan, Hüseyin 'e
Gelen susuz ölüm.
Felek değil insanlığın zulmeti.
Dönüp durur,
Girdabına kaptırır bugün.
Her yerde kan, zulüm, ölüm.
Bir avuç insanın saltanatını görürüm.
Azrail çoktan terketmiş,
Görevini insanlara be gülüm.

Fatma Güven